

nicipi de Gombren (Ripollès), situada al vessant meridional de la *serra de Mogrony*, a 1408 m. alt. L'antic *castell de Mogrony* es troba documentat ja l'any 875.

PRON. MOD.

mugróny, oït allí per JCoromines (1926) a molta gent del país. DOC. ANT.

875: *Mochoronio* (Monsalvatje xv, 16); 915: *Mocroneo* (Monsalvatje xv, 91); 922: *Mogoronio* (Monsalvatje xv, 171).

En Coromines ja va establir en el *DECat.* que «*Mogrony* és la forma correcta, antiga, etimològica i encara usada en el país», i que «*Montgrony* no és gaire més que una alteració deguda als forasters» (*DECat.* v, 779a6-8). Prové d'un adjectiu *MUCRŌNĒUS derivat de ll. MUCRO -ONIS 'punta punxeguda', en particular, de les armes (espasa, llança) i de tota altra cosa (*DECat.* v 827b36-88 cf. Balari; *Orig.* 68-70).

Del primitiu MUCRO (d'on deriva deriva aquest adjectiu) vénen els següents:

Mugron, partida del terme de Serra de la Calderona (Serralada de Portaceli) (xxx, 59.7).

Els Mugronets de la Creu, partida del terme de Nàquera (Camp de Llíria) (xxx, 69.13).

El Moceró, partida del terme de Cabanes de l'Arc (Pna. Cast.) (xxix, 122.10). Representant mossàrab de MUCRONEM, amb la *c* no sonoritzada i anaptixi -*kr-* > *kor-*. I a diversos llocs de pescadors Casac., 1924, reollí *mugró* o *mugronet* com apel·latiu usat en les «senyes» amb el sentit de turonet que sobresurt en una línia de muntanyes. J.F.C. i J.C.

MOGUDA

Veïnat de cases escampades, en el Vallès, agre. al municipi de *Santa Perpètua de Mogoda*, uns 8 k. a l'Est de Sabadell. L'única pron. viva és *mugúda*.

MEN. ANT., 1060: «ipsa ecclesia de *Mogoda* quam vocant Sancte Perpetue» (CCandi, *Lo Montjuich de Barcelona*, p. 231); 1435: «manam-vos que us trobets al cap del terme de *Mogoda*» (doc. de l'Arx. Munic. de Bna.); s. XIII ja consta *Mogoda* com llinatge en el Princ. (*DAG*). El 1508 ja consta *Santa Perpètua de M.* com parròquia de l'arxiprestat de Sabadell (*DAG*); 1564: *Mogoda* és un dels pobles que participaven a la mesura de la «Recollida de gent» en la ciutat de Bna., en cas d'amenaça de guerra (CCandi, *Ciutat de Bna.*, p. 35).

La forma antiga fou doncs constantment *Mogoda* amb *ó*, alterada modernament per una etim. popular. En teniem altres dades documentals i comparatives, que algú ha fet desaparèixer del nostre cedulari: hi ha hagut tant de batibull d'aficionats, sobre la fixació oficial del nom d'aquest poble i municipi...

No importa gaire, perquè l'ETIM., que és el quefer màxim de l'*Onom.*, és clara. Nom de persona d'origen germànic, com tants noms de poblacions del Nord del Princ. (Collbató, Castellolí, Mataró, Centelles, Campcentelles etc.).

Tinc anotat el nom de persona fem. *Mogoda* en set documents catalans dels anys 990-1195, i *Mocota* en un de l'any 1024. Evidentment és un dels innombrables en -GAUD /-GOD o en -WALD. Potser format per composició amb MOD- (49 noms en Först. 1129); o bé del copiós *Maganyod* (30 cites des del S. VIII en les fonts germàniques, compilades per Först., col. 1075), perquè bastaria admetre que hi hagué una contracció per haplogogia *Mag(an)god*. També es pot pensar en *Magoald* (ja antic, des del S. VIII), o en el nom *Modowald* (10 cites des del S. VII, en què fou el d'un bisbe de Trèveris, Först., col. 1131); si bé esperariem trobar rastre del diftong en la documentació antiga si ve de contracció de *guyud*. En tot cas no hi ha dubte que ve del citat NP català que deixem documentat, i que aquest és d'origen germànic.

Moia, V. *Moja*

MOIÀ

La grossa i antiga vila de l'alta comarca de Bages, a mig camí de Manresa a Vic.

Pron. *mujá* a Santpedor i a Mojà mateix (Casac. 1920); és també l'única pron. que jo he sentit a tots els pobles de la rodalia (L'Estany, Castellterçol etc) molt sovint des de 1923. *Gentilici*: *moianesos* a Mojà (Casac.) i oït a molts llocs per mi mateix.

En Casac. hi féu c. 1924 una detallada investigació a l'arxiu parroquial, i llarga enquesta de camp; amb molts noms d'antics masos i altres llocs, vius i comprovats en docs. dels SS. XIV-XVIII. L'hem detallada en diversos articles de la nostra obra; i afegint-hi les meves recerques etimològiques.

MENCIONS ANT. 993: «ad cenobio Iohannis puellarum remaneat --- ipsum meum alaudem de *Modeliano*», en el testament del Comte Borrell (*MarcaH.* 946.33); 1131: «ad Sta. Maria de *Stagno*, cum consilio --- Ausonensis episcopi --- ipsam capelaniam de *Modiano*» testament del comte R. Bg. I, (*MarcaH.* 1273.10f): forma abreujada i reduïda, probablement error provocat pel nom *Moione* 'Molló' que el precedeix immediatament dins aquest document.

Reprenen aviat les correctes 1153: *Modeliano* (monogr. XLVII, 2, del canonge Ripoll Vilamajor i Balari, *Orig.* 650). En les llistes de parròquies vigatanes del s. XII p.p. Pladevall: *Modiliano* en el doc. II, mentre que sembla llegir-se *Modola* i *Modole* en els docs. I i II, en mal estat de conservació (p. 72), però en realitat devien dir *Modelà* tots dos. 1187: «*Petrus*